

Pous de glans de Fumanya

Sant Martí d'Albars

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament A 850 metres per pista forestal a ponent de la carretera BV-4342, punt quilomètric 6'000

Coordenades:

Latitud: 42.027
Longitud: 2.05496
UTM Est (X): 421767
UTM Nord (Y): 4653206

Classificació

Número de fitxa 08225 - 36
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Els pous es van dinamitar per evitar que el bestiar hi pogués caure quan eren plens d'aigua. Les restes es troben parcialment colgades de terra i vegetació.

Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 003A00030
Fitxes associades:

[Fumanya](#)

Autoria de la fitxa Marta Homs i Jordi Compte
Data de registre de la fitxa: dt., 26/09/2006 - 02:00

Descripció

Els pous de glans o tines de Fumanya estan situats uns 100 metres al sud-oest de la masia que els dóna nom, al peu de la pista forestal que uneix les masies de Fumanya amb el molí de Fumanya.

Es tracta de tres pous de glans, un de petites dimensions i dos de grans dimensions que van ser dinamitats per evitar que el bestiar hi caigués quan eren plens d'aigua. Actualment es conserven dues terceres parts del pou de menors dimensions, que amida uns 1'60 metres de diàmetre, i parts dels altres dos pous, que eren de dimensions semblants (més de 3 metres de diàmetre).

L'interior dels pous està parcialment colgat de terra amb abundant vegetació, que ha crescut a l'interior, ja que és un punt on hi queda l'aigua embassada.

Observacions:

Segons fonts orals, al fons de les tines podrien haver-hi projectils, recollits dels voltants i dipositats per un avantpassat del propietari actual després de la Guerra Civil.

Història

Antigament, les masies que tenien rouredes, utilitzaven les glans per a engreixar els porcs (a les zones on no hi havia rouredes s'utilitzava sobretot el blat de moro). A Sant Martí d'Albars, i al Lluçanès central en general, hi havia grans rouredes que permetien collir glans a tothom qui ho volia, amb la condició d'haver de donar la meitat a l'amo de la roureda. Per a conservar les glans, moltes masies tenien el "jup" (xup o aljup), que era un pou on hi feien anar aigua i allí tiraven les glans, mantenint-se tendres i fresques tot l'any (VILARRASA:1975). Aquests pous de glans es construïen en una zona rocosa i estaven formats per un forat circular picat a la roca natural i una entrada per on abocar-hi les glans i fer-hi entrar l'aigua. Alguns també tenien un forat lateral al fons del pou que permetia buidar-lo, i que es taponava amb una boixa. Hi ha pous de glans que presenten uns graons descendents per accedir a la part interior.

Bibliografia

VILARRASA, S., La vida a pagès, Impremta Maideu, 1975

